

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
Συνδιευθυντής: Π. ΠΕΤΣΚΟΣ

Έτος 15ον - Αριθ. Φύλλου 1076
Γραφεία: Όδός Μητροπόλεως 25

Τιμή Φύλλου Δραχ. 0
Έτος ίδρύσεως 1923

ΤΡΙΤΗ
12 Ιανουαρίου 1937

ΤΟ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

Άρθρον του Άρχηγού της Φασιστικής
Ιταλίας κ. ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΜΙΑ ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Παρά τον μέγιστον αριθμόν των εκφωνηθέντων λόγων και των δημοσιευθέντων βιβλίων περί της οργανώσεως του Συντεχνιακού Φασισμού, ο κόσμος κατά την μεγάλην αυτού μερίδα άγνοεί ακόμη πάλι ότι άφορᾷ τὸ Ἰταλικὸν Συντεχνιακὸν κράτος, τοὺς λόγους καὶ τὴν ὑπεργόρευσαν τὴν τοιαύτην διαμόρφωσιν του, τὰ τῆς ἐξελλεξώσεως του καὶ τοὺς σκοποὺς οἱ ὅποιοι ἐπιδιώκονται.

Ἀρχίζοντας ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς πλευρᾶς, ἐπικρατεῖ περὶ αὐτοῦ ἡ πλάνη ὅτι αἱ φασιστικαὶ συντεχνίαι εἶνε ἀνάλογοι ἢ ὁμοίαι πρὸς τὰς συντεχνίας τοῦ Μεσαιῶνος, μία ἐκ τῶν ὁποίων ὑπῆρχε καὶ ἡ συντεχνία, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκεν ὁ μέγιστος τῶν Ἰταλῶν ποιητῶν Δάντης. Δὲν ὑπάρχει ὅμως εἰς τὴν πρᾶν ματικότητά οὐδεμία σχέση· ἢ συγγένεια μετ' αὐτῶν. Ἡ διαφορὰ μετὰ τῶν δύο ἐποχῶν εἶνε τεραστία. Αἱ μεσαιωνικαὶ συντεχνίαι ἦσαν συντεχνίαι τεχνιτῶν καὶ ἐμπόρων. Αἱ συντεχνίαι ἄφ' ἑτέρου τῶν ἀρχῶν τῆς Ἀναγεννήσεως ἦσαν ἀπολύτως μυστικαὶ καὶ ἀπρόσιτοι εἰς τὸ κοινὸν ἔχουσαι οὕτω τὸν χαρακτῆρα τῆς αἰρέσεως πρὸς βλάβην τῆς δόξης τῆς κοινωνίας.

Ἐπ' αὐτῶν δὲν ἐξεσηκείτο καμμία ἐπίδρασις καὶ κανένας ἔλεγχος ὑπὸ τοῦ κράτους, διότι κράτος, κατὰ τὴν σημερινὴν ἐκδοχὴν καὶ σημασίαν τῆς λέξεως, δὲν ὑπῆρχε καὶ ἡ ἐνάσκησις τῆς ἐξουσίας ἦτο περιορισμένη καὶ εἶχε μᾶλλον ποινικὸν παρὰ κοινωνικὸν χαρακτῆρα.

Αἱ συνθήκαι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὁποίων ἐξεπήγασαν αἱ σημεριναὶ συντεχνίαι καὶ τὰ σημερινὰ σωματεῖα εἶνε κατ' ὁλοκλήριαν διάφοροι. Συντεχνίαι τεχνιτῶν ὑπάρχουν καὶ σήμερα, ἀλλὰ δὲν ἀποτελοῦν πλέον, ὅπως ἀποτελοῦσαν τὸ εἶναι, τὴν βασικὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ὑπάρχουν σήμερα πενήντα περίπου χιλιάδες βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, πού ἀπασχολοῦν 2.400.000 ἐργαζομένων. Τὴ σημαίνει ὅμως ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἔναντι τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας;

Αἱ φασιστικαὶ συντεχνίαι δὲν εἶνε «κλεισταί», ἀλλὰ προσιταί· εἰς ὅλους, οὕτω δὲ δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἔχουν τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀποκλειστικότητος.

Ἐχὼ τὴν γνώμην ὅτι οἱ αἱ τῶν συντεχνιῶν δὲν καίεται ὁ κρατικὸς κεφαλαιοκρατισμὸς, δηλαδὴ ἡ διαμόρφωσις ἐπὶ κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ὁ ὑπέρτατος καὶ μόνος ἰδιοκτητὴς καὶ ρυθμιστὴς τῆς συνολικῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Μέχρι τῆς κηρύξεως τοῦ πο

λέμου ὁ προέχων οἰκονομικὸς τύπος εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως ἦτο ὁ ἐπιλεγόμενος κεφαλαιοκρατισμὸς, δηλαδὴ μεγάλαι ἢ μέτριοι ἐπιχειρήσεις κεφαλαιοδοτούμεναι διὰ τοῦ συστήματος τῶν μετοχικῶν ἐταιρειῶν. Μετ' αὐτὰς συνυπῆρχον καὶ πολλὰ μικρὰ ἰδιωτικά ἐπιχειρήσεις, σωματεῖα, σύνδεσμοι καὶ ἐνώσεις διοικούμεναι ἰδιωτικῶς ἢ ὑπὸ τοῦ κράτους. Ἡ ἐκδηλωτικὴ ὁμοιότης τοῦ «πολιτισμοῦ» μορφῇ ἐξεπρὸς πεῖτο διὰ τῆς βιομηχανικῆς οἰκονομίας, διὰ τῶν καθωρισμένων θεωρητικῶν ἀρχῶν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ, τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζήτησεως, τοῦ ἀπεριορίστου τοῦ κέρδους καὶ τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἀπαραδέκτου πάσης κρατικῆς ἐπεμβάσεως. Ἡ τελευταία αὐτὴ ἀρχὴ ὑπέστη ἤδη ἐσχάτως πανταχοῦ πολλὰς ἀβασίας. Τὸ ἄτομον ἦτο τὸ πᾶν κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ ἡ κοινότης καὶ τὸ κράτος τίποτε!

Εἰς ποίαν ἀκρότητα ὠδήγησε τὸν παγκόσμιον πολιτισμὸν ὁ τύπος οὗτος τῆς οἰκονομίας εἶνε γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ὑποφέρει ἀκόμη ἀπὸ μίαν οἰκονομικὴν κρίσιν, πού κατατρυγανεῖ ἀκόμη τὴν ἀνθρώπινον.

Τὸ 1917 μετ' τὴν ρωσσικὴν ἐπανάστασιν προβάλλει ἕνας νέος τύπος οἰκονομίας, ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος τοῦ πρώτου. Κατ' αὐτὸν, τὸ ἄτομον δὲν εἶνε τίποτε, καὶ τὸ πᾶν εἶνε τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον εἶνε ὁ μόνος δικτὺς ἰδιοκτητὴς καὶ ρυθμιστὴς τῆς κατανομῆς τοῦ πλούτου. Τὰ πάντα διοικῶνται καὶ διέπονται ἀπὸ τὸ κράτος. Γεωργία, βιομηχανία, ἐμπόριον καὶ Τράπεζαι. Ἡ ἰδιοκτησία καθίσταται συλλογικὴ, καθὼς καὶ ἡ βιομηχανικὴ καὶ γεωργικὴ παραγωγὴ καὶ διευθύνεται ἀπὸ τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον μεταβάλλεται εἰς ἕνα τεράστιον διοικητικὸν συμβούλιον μιᾶς τεραστίας ἐπιχειρήσεως. Σκοπὸς τοῦ οἰκονομικοῦ τούτου συστήματος ἦτο ἡ κατάργησις τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ κέρδους καὶ ἡ εὐημερία τῶν ἐργαζομένων τάξεων.

Τὰ γεγονότα ὅμως ἀπέδειξαν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο εἶνε ὁλέθριον καὶ ἀντὶ τῆς προσδοκωμένης εὐημερίας ὁ ρωσσικὸς λαὸς ἀγωνίζεται διὰ νὰ μωρέσῃ νὰ ἐξοικονομήσῃ ἕνα κομμάτι ἕρου ψωμοῦ. Τὸ οἰκονομικὸν τοῦτο πείραμα ἐφαρμόσθην μάλιστα εἰς μίαν χώραν ἀνεξαντλήτου φυσικοῦ πλούτου, εἰς τὴν Ρωσίαν, ἀπέτυχεν οἰκτρῶς καὶ τὸ ἐπονομαζόμενον ρωσσικὸν προλεταριάτον ἐργάζεται ὑπὸ συνθήκας ἀσυν

κρίτως χειρότερας τῶν τῆς Δύσεως.

Περιγράφας ἀνωτέρω δι' ἐλαχίστων δύο τύπους οἰκονομίας: τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ τῆς κρατικῆς, τὸ ἔκκαμα διὰ νὰ καταστήσω εὐκολωτέραν τὴν κατανόησιν τοῦ Ἰταλικοῦ συστήματος τῆς συντεχνιακῆς οἰκονομίας.

Εἰς ἕνα συντεχνιακὸν σύστημα ἡ οἰκονομικὴ πρωτοβουλία παραμένει ἐλευθέρη, ὑποκειμένη ἁπλῶς εἰς τὴν κρατικὴν ρύθμισιν.

Ὁ παλαιὸς κανὼν ἀπαράγεται ὅπου θέλετε, ὅσο θέλετε καὶ ὅτι θέλετε» καταργεῖται. Εἰς τὴν Ἰταλίαν τώρα ἰσχύει νόμος, ὁ ὁποῖος ρυθμίζει τὴν ἰδρυσιν νέων ἐργοστασίων.

Πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν ρύθμισιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς παραγωγῆς εἶνε ἐμπειστευμένον εἰς τοὺς ἀρμοδιωτέρους ὁλων τεχνίτας καὶ ἐργάτας, συνησπισμένους εἰς εἴκοσι δύο σωματεῖα.

Οὕτω, ἐνῶ εἰς τὴν Δύσιν αἱ παραγωγικαὶ μέθοδοι εἶνε τελείως ἀποξενωμέναι ἀπὸ τὸ Κράτος, καὶ εἰς τὴν Ρωσίαν ἡ πορορημένη τελείως ἀπὸ αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἰταλίαν εἶνε ἐμπειστευμέναι εἰς τοὺς παραγωγοὺς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ κράτους.

Ἡ δράσις τῶν Συντεχνιῶν εἶνε σαφῶς καθωρισμένη.

Ἡ δημιουργία τοῦ Ἰταλικοῦ συντεχνιακοῦ κράτους δὲν ὑπῆξε πρόχειρος ἐμπνευσις. Πρώτην φορὰν ἔκαμα περὶ ταύτης λόγον τὸ 1919 εἰς ἕνα λόγον μου ἐκφωνηθέντα εἰς κάποιον χωρὶς τῆς Δουβαρίας, κατόπιν δὲ τὴν ἐμελέτησα καλλίτερα καὶ ἤρχισεν ἡ πραγματοποίησις τῆς διὰ σειράς νομοθετημάτων τοῦ φασιστικοῦ καθεστώτος κατὰ τὰ ἔτη 1926, 1927 καὶ 1930. Ἡ δλοκλήρωσις ὅμως τῆς μεθόδου ἐπετεύχθη τὸ 1934, δωδέκατον ἔτος τῆς φασιστικῆς περιόδου, ὥστε νὰ ἀρχίσῃ ἡ περίοδος τῆς λειτουργίας τῆς.

Εἰς ἕνα λόγον μου, ἐκφωνηθέντα τὴν 10ην Νοεμβρίου ἐτόνισα ὅτι θὰ ἀπαιτηθῇ μία μικρὰ ἢ μεγάλη περίοδος πειραματισμοῦ. Ἡμεῖς οἱ φασισταὶ εἰς τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα προχωροῦμεν μετὰ μεγάλης συνέσεως. Δὲν βιάζομεθα οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιχειροῦμεθα ἀπὸ τις ἀελεΐας ἀπεραντολογίας τῶν θεωρητικῶν.

Ὅ, τι συμβαίνει σήμερα εἰς τὸν κόσμον ἀποδεικνύει ὅτι τὰ παλαιὰ οἰκονομικὰ συστήματα ἀπέδωκαν ὅ, τι ἦτο δυνατόν νὰ ἀποδώσουν.

Σήμερα αἱ ἀνάγκαι τῆς ζωῆς αἱ τεχνικαὶ μέθοδοι, τὰ βάσιν τῆς ἀνθρώπινης καὶ ἡ

Παρά τὴν κρίσιν τὴν δεινὴν, τὴν ὁποίαν σήμερον διέρχεται ὁ Ἑλληνικὸς τύπος, ἡ «Ἐλευθερία» ἐξακολουθεῖ ἐκδιδομένη ἀνελλιπῶς ἐκάστην Τρίτην, φαινόμενη οὕτω συνεπῆς πρὸς τὰς ἀποχρώσεις καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὅποια ἔχει ἔναντι τοῦ ἀγαποῦ τοῦ κοινοῦ. Μολονότι δὲ τοῦτο ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς μίαν πάλιν σκληρὰν καὶ συνεχῆ ἐν τούτοις, ἐντὸς ὀλίγου πρόκειται χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὰς ἐπὶ πλέον θυσίας νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν τακτικὴν διςβδομαδιαίαν μας ἐκδοσιν. Τοῦτο ὅμως θὰ γίνῃ εὐθὺς ὡς πλείστοι τῶν συνδρομητῶν μας φανσὺν συνεπῆς πρὸς τὰς ἔναντι ἡμῶν ἀποχρώσεις των, ἐξοφλοῦντες τὰς συνδρομὰς των αἱ ὅποια σχεδὸν ἐληξάν. Αἱ θυσίαι εἰς τὰς ὁποίας πρὸς χάριν των ὑποβαλλόμεθα εἶναι ἀναμφισβήτητος μεγάλη, ὥστε νὰ ἔχωμεν κάθε δικαίωμα νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς μας νὰ ἐμπληρώσουν τὰς ἀποχρώσεις των, ἀπέναντι τῆς ἐφημερίδας αὐτῆς, ἡ ὁποία ἀπὸ δεκαετηστείας δλοκλήρου ζουσι χίςαι σθενορῶς τὸν ἀνῶνα τῆς διὰ τὰ δίκαια τῆς Ἠπείρου. Τὸ παρελθὸν τῆς «Ἐλευθερίας» λευκὸν καὶ ἀσπλον, γέμον, ἀπὸ ἀγῶνας εὐγενεῖς, θυσίας μεγάλας καὶ ἀπὸ μόχθους ἀνιδιοτελεῖς παρέχει εἰς τὴν ἐφημερίδα αὐτὴν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν οἰκονομικὴν τὴν ἀνίσχυσιν ἢ ὁποία καὶ δικαία εἶναι καὶ τῆς ἀήκει. Ὑπ' αὐτὸς δὲ τὰς δεινὰς διὰ τὸν τύπον περιουσίας ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων παλαίωμεν διὰ ἀπαράδωκον ἐκδοσὴν Τρίτην εἰς τὴν δημοσιότητα τὰς ἀνελήψεις, τὰ παράνομα καὶ τὰς δικαίους ἀξιώσεις τῆς Ἠπείρου, αὐτὴ ἡ συγγὴν μάλιστα πλεῖστος ἀλλοτρίαις ἐφημερίδας ἢ διέκοψαν τὴν ἐκδοσὴν των ἢ ἐκδίδονται κατὰ μὲν ἄλλα χρονία διαστήματα, ἢ ἀποχρώσεις ἐκείνων, ὅσοι μὲς ὑπεστήριξαν ὅπως μὴ μὲς στερήσωμεν τῆς ἀνίσχυσέως των, εἶναι οἱ μᾶλλον ἐπιστακτικαί. Κατόπιν ὁλον αὐτῶν ἐρχόμεθα διὰ δευτέραν φορὰν νὰ ἀπακαλέσωμεν τοὺς κ.κ. συνδρομητὰς μας οἱ ὅτι εἰς καθυσταρτοῦν συνδρομὰς, νὰ προσβῶν εἰς τὴν ἐξοφλήσιν των, διὰ νὰ διανύσῃ ἡ «Ἐλευθερία» ἀπὸ σκότητος καὶ τὸ 15ον ἔτος τῆς σταδιοδρομίας τῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ προηγουμένου κύκλου ἐπὶ οὐλῶν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῆς Συντεχνιακῆς οργανώσεως, ὅπως τὸ Ἰταλικὸν κράτος θὰ σημάτῃ τὴν ἀρχὴν μιᾶς νέας φάσεως τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ.

ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΑΙ ΑΠΟΦΥΓΕΙΣ ΜΙΑΣ

Διεβδομαδιαία εφημερίς
Εκδομένη
"Εκαστην Τρίτην και
Παρασκευήν"

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικού δραχ. 100
Εσωτερικού δολ. 5
Νομισμ. προσώπων δε 300

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ

Ταῦτα πρέπει ν' ἀπευθύνονται:

ΠΑΝΟΝ ΠΕΤΣΚΟΝ
"Ελευθερίαν" Ἰωάννινα

Αἱ στήλαι μας εἶναι ἀνοιχταὶ εἰς πάντα ἀσχ. λόγους, μὲ τὰ γενικά Ἠπειρωτικά ζητήματα.

Διευθυντὴς Τυπογραφείου
Θ. Παναγιωτίδης
Γούδα 6

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

"ΝΕΑ ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ,"
ΕΝ ΠΡΕΒΕΖΗ

Τελείως ἀνακαινισθὲν μὲ ἀρίστους ἐγκαταστάσεις ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα ξενοδοχείου μὲ πολυτέλειαν, ἐξαιρετικὴν καθαριότητα καὶ ἄσιν ἄφθαστον ὡς καὶ ὑπηρεσίαν προθυμοτάτην.

Τιμαὶ συγκαταβατικά

Τὸ ρεύμα τοῦ ἀέρος
προκαλεῖ ρευματισμούς
εἰς τοὺς μῦς καὶ εἰς
τοὺς ἀρθρώσεις

Ἐκδόσθε μετὰ τὸ πανεμένο μέρος τὸ γνήσιον "Εὐκλαστον Λέοντος". Δὲν γάρ, ἀλλ' ἀνάγκη πανέναντι γαστρίτης, εἶναι ἀπολύτως ἀσφαλές, χωρὶς νὰ εἶναι ἐπιβλαβές.

Ἀέτως μετὰ τὴν ἐκδοσὶν αὐτῶν ποδὲ νὰ ἐλαττώνεται ὁ πόνος. Τὸ γνήσιον "Εὐκλαστον Λέοντος" δὲν ἀρκεῖ μόνον ὁμῶς, ἀλλὰ θεραπεύει οὐκ ὀλίγους.

ΕὐΚΛΑΣΤΟΝ
ΛΕΟΝΤΟΣ

ΤΥΠΟΙΣ "ΕΡΜΗΣ"

Μητροπόλεως 25

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ 11. Καθ' ἃ ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου ὁ δημοσιεύθῃ ἐκτὶ ἐπίσημον ἀνακοινωθέν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἐν τῷ ὁποίῳ τονίζεται ὅτι οὔτε εἰς Γερμανὸς στρατιώτης εὐρίσκεται εἰς τὸ Μαρρόκον καὶ ὅτι ὅλαι αἱ σχετικαὶ πληροφορίες εἶναι ἄ υποστάτοι. Ὁ Γερμανικὸς τύπος ἐξακολουθεῖ δημοσιεύων δριμύτατα ἄρθρα ἐναντίον τῆς Γαλλίας.

Ὁ «Αἰκὶδὸς Παρατηρητῆς» ὄργανον τοῦ Χίτλερ, γράφει ὅτι ἡ Γαλλία διὰ τῆς στάσεώς της αὐτῆς μοιραίως ἐξωθεῖ τὴν Γυρὸπην εἰς πόλεμον.

Ὁ Γερμανικὸς τύπος ἐπιτίθεται ἐπίσης κατὰ τῆς Ρωσσίας ἡ ὁποία ὡς τονίζεται ἐπιδιώκει τὴν δημιουργίαν ἐρυθρᾶς Ἰσπανίας.

Ἐν τούτοις παρὰ τὰς Γερμανικὰς αὐτὰς διαφεύσεις αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες, ὡς ἀγγέλλεται ἐκ Παρισιᾶν, ἐπιμένουν εἰς τὰς πληροφορίες περὶ ἀφίξεως Γερμανικοῦ στρατοῦ εἰς Μαρρόκον. Συγκεκριμένως ἀναφέρεται ὅτι τὴν 27ην παρελθόντος Δεκεμβρίου 1700 Γερμανοὶ στρατιῶται ἀπεβιβάσθησαν εἰς Μαρρόκον, τὴν 6ην δὲ Ἰανουαρίου ἕτεροι 1500 Γερμανοὶ ἀπεβιβάσθησαν. Τονίζεται ὅτι ἅπαντες ἔφερον πλήρη πολεμικὴν ἐξάρτησιν. Ἐξ ἄλλου πρό τινων ἡμερῶν ἀφίκοντο εἰς Μαρρόκον διὰ Π. ρτογαλλικῶν ἀεροπλάνων 25 Γερμανοὶ ἀξιωματικοί, ἐκ τῶν ὁποίων μία ὁμὴ ἐπιδεώρῃσε τὰ ἱσπανικὰ σύνορα τοῦ Μαρρόκου.

Ἡ «Ἠχώ τῶν Παρισίων» τονίζει διὰ τοῖς ἀνωτέρω δορυφοροὶ εἶναι ἀκριβεῖς καὶ ἀδιάψευστοι, ἡ ἀριστεία τῶν δὲ βεβαιῶται καὶ ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν δαχτύλων τοῦ Γιβραλτάρ. Εἰς τοὺς ἀγγλικούς κύκλους ἐξ ἄλλου επικρατεῖ ζῶντ' ἀνησυχία ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν Γαλλογερμανικῶν γεγονότων.

Οἱ Ἄγλοι ἐν Παρισίοις ἀνταποκριταὶ τονίζουν ὅτι ἡ προκληθεῖσα ἐξέφ. εἰς τὴν Γαλλικὴν δημοσίαν γνῶμην λαμβάνει ἀπὸ λυτικὸς διαστάσεις.

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐπιτίθενται ἐναντίον τῆς Γερμανίας τονίζουσα ὅτι ἀπεκαλύφθησαν ἤδη οἱ σκοποὶ τῆς καὶ τὸ ἴσχυον τῆς καίεσσε. Προστίθεται ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐπεμβάνοντες εἰς Ἰσπανίαν δὲν ἐδιαφέρουνται παρὰ πῶς νὰ θέσουν πῆδα εἰς τὸ Μαρρόκον. — Ἡ Γαλλία, γράφουν αἱ ἐφημερίδες, ἐπ' οὐδὲν λόγῳ θὰ ἀναχθῇ Γερμανικὴν ἐγκαθίδρυσιν εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν.

ὁποία θὰ χάριση εἰς τὴν γῆν μας παραγωγικότητα. Μόνον δὲ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, ἡ εἰς οὐδὲνα χαρίζομένη καὶ ἀποφασισμένη νὰ πατάξῃ πᾶσαν ὀκνηρίαν καὶ ὀλιγορίαν ἡδύνατο θεσπίσῃ τὸ μέτρον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ὀλίγον βίαιον τῶρα, θὰ ἐπισύρῃ ἀργότερον τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἀγροτικοῦ μετέωρου.

Ὁ Νομάρχης Θεσσαλίας κ. Τζιμάκης, ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ἔδειξεν διὰ πράγματι ἐμφορεῖται ἀπὸ φιλοπονίαν πραγματικὴν καὶ θυρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ πράγματα τοῦ νομοῦ του. Μετὰ τὸς ἐπανειλημμένους περιουσίας του ὁ κ. Τζιμάκης καὶ τὴν ἐνδελεχὴν ἐξέτασιν παν

τὸς ἀπασχολῶντος τὴν Θεσσαλίαν ζητήματος κατ' ὀρθοὺς ἤδη νὰ ἀποκαταστήσῃ μίαν θαυμασίαν τῆς ὅσον ἀφορὰ τὰ πολιτικὰ καὶ ἀπειρα ζητήματα τοῦ νομοῦ του. Εἴται δὲ ὅλα ταῦτα ἐνδείξεις τοῦ ὅτι ὁ νεοῖδρθεὶς νομὸς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Τζιμάκης εὖρος τὸν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἐπαξίως θὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν πρόδον καὶ τὴν εὐφροσύνην.

ΚΑΠΟΙΟΣ κείνος «Μ» δημοσίευσε προχρὲς εἰς ἔγκωφαν συνδελφον μίαν ἐπιστολὴν διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Δημοτικῶν μας λουτρῶν, τὰ ὁποῖα οὐδ' εἰς λίγο εὐδ' εἰς πολὺ ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ Κοινὸν ὡς «μὴ πληροῦτα δόλους τελεῖσθαι ἐνδὸς συγκρονημένου ἱδρύματος. Καὶ πρῶτα ἀπέφραξε ὅτι ἡ ἐπιτέλειος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν λουτρῶν δὲν ἔφραξε νὰ εἶναι ἰσὺς πολλῶν τελέων, ἔπειτα ἐξ ἡρῆμης καὶ τινος ἄλλας ἐλλείψεως, χωρὶς εἰς τὸ τέλος νὰ παραλείψῃ νὰ κἀν ἰσὺς λόγον καὶ περὶ τοῦ «χομῶν», τοῦ ὁποῖου ἀπορροῦνται τὰ δημοτικά μας λουτρά. Ὅλοι αὐτὰ ὅμως κατὰ τὴν γνώμην μας δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μίαν ἀνόητον ἀσασίαν τοῦ κ. «Μ», ὁ ὁποῖος θὰ ἐπέθετο ἀσφαλὲς περὶ τοῦτον ἂν ἔπαιρνε ἂν νῦν φησὶ τοῦ ὕδατος ποσοτὸν ἀπορροῦν μετὰ τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν Δημοτικῶν μας λουτρῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ κοινὴν ἀποτίμησιν εἶναι ὁ ποδὲν μακρὰ καὶ τέλει.

Ἡ «Ελευθερία» θεωρεῖται ἔλαττον ὡς εὐτυχὴς δημοσιεύουσα σήμα ὅτι ἡ δημοκρατία ἀπορροῦνται τὰ δημοτικά μας λουτρά. Ὅλοι αὐτὰ ὅμως κατὰ τὴν γνώμην μας δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μίαν ἀνόητον ἀσασίαν τοῦ κ. «Μ», ὁ ὁποῖος θὰ ἐπέθετο ἀσφαλὲς περὶ τοῦτον ἂν ἔπαιρνε ἂν νῦν φησὶ τοῦ ὕδατος ποσοτὸν ἀπορροῦν μετὰ τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν Δημοτικῶν μας λουτρῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ κοινὴν ἀποτίμησιν εἶναι ὁ ποδὲν μακρὰ καὶ τέλει.

Τὸ Γραμματεῖον
Ἐν Ἀρτῇ

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

παρέλαβεν πρόσφατον

ΜΟΥΡΟΝΕΛΛΙΟΝ
ἀρίστης ποιότητος

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ καὶ

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ Δραχ.

1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ τῇ 30 Ἰουνίου 1936 Δραχ.

10.073.315.312

Κεντρικὸν κατὰστῆμα ἐν Ἀθήναις, Ὑποκαταστήματα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλεξάνδρειαν, Κάϊρον, Ζαγαζι. Ἀνταποκριταὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐπικρατεῖ καὶ τῆς Τραπεζικῆς ἐργασίας εἰς τὸ Ἐξωτερικόν καὶ Ἐντὸς τοῦ ἔχει ἐξαιρετικὸς συμπεριφερόμενος ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ καταθέσεων (εἰς πρώτην ἰσχύει, ἐπὶ προθεσμίας καὶ τραπεζικῆς) εἰς ὁποῖα καὶ εἶναι νῦν ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ μετοχῶν ὡς ὅπως εἶναι συμπεριφερόμενος.

Ἑλληνικὴ Μπάνκ Τρεζορ Κόρπορεϊشن Νέας Ὑόρκης 51 Μόιντεν Ἀβν.

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀμφότες μετὰ τὸς νόμους τῆς Πρωτοβουλίας τῆς Νέας Ὑόρκης πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα
ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.500.000.